III

*(Přípravné akty)*

# EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

## STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

**ze dne 9. srpna 2022**

**k návrhu směrnice o pověření, řízení rizika likvidity, podávání zpráv pro účely dohledu, poskytování depozitářských služeb a služeb úschovy a poskytování úvěrů alternativními investičními fondy**

**(CON/2022/26)**

(2022/C 379/01)

### Úvod a právní základ

Dne 25. listopadu 2021 zveřejnila Evropská komise balíček právních aktů na podporu unie kapitálových trhů, včetně návrhu směrnice, kterou se mění směrnice 2011/61/EU a 2009/65/ES, pokud jde o pověření, řízení rizika likvidity, podávání zpráv pro účely dohledu, poskytování depozitářských služeb a služeb úschovy a poskytování úvěrů alternativními investičními fondy ([1]) (dále jen „navrhovaná směrnice“).

Evropská centrální banka (ECB) se rozhodla vydat k navrhované směrnici stanovisko z vlastního podnětu. Pravomoc ECB zaujmout stanovisko je založena na čl. 127 odst. 4 a čl. 282 odst. 5 Smlouvy o fungování Evropské unie, neboť navrhovaná směrnice obsahuje ustanovení, která mají vliv na základní úkol Evropského systému centrálních bank (ESCB) vymezovat a provádět měnovou politiku Unie podle čl. 127 odst. 2 Smlouvy, úkol ESCB přispívat k řádnému provádění opatření, která přijímají příslušné orgány v oblasti stability finančního systému podle čl. 127 odst. 5 Smlouvy, a úkoly ECB týkající se shromažďování statistických informací podle článku 5 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

V souladu s čl. 17.5 první větou jednacího řádu Evropské centrální banky přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

### Obecné připomínky

1. *Cíle navrhované směrnice*

1.1. ECB vítá hlavní cíle navrhované směrnice zaplnit určité regulační mezery ve fungování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ([2]) (dále jen „směrnice o správcích alternativních investičních fondů“ nebo „směrnice AIFM“), zajistit soudržný přístup orgánů dohledu k rizikům, která alternativní investiční fondy představují pro finanční systém, a zajistit vysokou úroveň ochrany investorů a zároveň usnadnit integraci alternativních investičních fondů do finančního trhu EU.

([1]) Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2011/61/EU a 2009/65/ES, pokud jde o pověření, řízení rizika likvidity, podávání zpráv pro účely dohledu, poskytování depozitářských služeb a služeb úschovy a poskytování úvěrů alternativními investičními fondy, COM(2021) 721 final.

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

1.2. ECB rovněž podporuje obecný cíl navrhované směrnice, kterým je lepší sladění požadavků směrnice AIFM a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ([3]) (dále jen „směrnice o subjektech kolektivního investování do převoditelných cenných papírů“ nebo „směrnice o SKIPCP“) v otázkách, které jsou stejně důležité pro obě směrnice, jako jsou pověření a služby úschovy. Toto stanovisko se však zaměřuje na navrhované změny směrnice AIFM.

1.3. Jak je podrobněji rozvedeno níže, ECB by uvítala, kdyby navrhovaná směrnice zahrnovala i otázky, kterými se směrnice o AIFM nezabývá, jako je zavedení a rozvoj makroobezřetnostních nástrojů uplatňovaných ex ante jako prostředek ke snížení rizik, která alternativní investiční fondy představují pro finanční systém, a zajištění toho, aby byly ECB a ostatním příslušným centrálním bankám ESCB zpřístupněny podrobné údaje o jednotlivých alternativních investičních fondech.

**Konkrétní připomínky**

2. *Nástroje řízení likvidity a makroobezřetnostní nástroje*

2.1. ECB obecně vítá cíl navrhované směrnice harmonizovat povinnosti správců alternativních investičních fondů (dále jen „správci“), pokud jde o řízení rizik likvidity, zejména zavedení druhů nástrojů řízení likvidity, které mají být k dispozici správcům otevřených alternativních investičních fondů k řízení rizik likvidity, kterým jsou tyto fondy vystaveny, jako je vysoká míra odkupů ze strany investorů během krátké doby a odkupy, které se koncentrují v určitém segmentu fondů. Cílem navrhované směrnice by však mělo být rovněž omezení nesouladu likvidity mezi aktivy a závazky alternativních investičních fondů, a to prostřednictvím opatření, která se specificky zaměřují buď na aktiva, nebo na závazky.

2.2. Ustanovení navrhované směrnice týkající se nástrojů řízení likvidity ([4]) jsou skromná. V této souvislosti navrhovaná směrnice vyžaduje, aby správci otevřených alternativních investičních fondů vybrali ze seznamu uvedeného v příloze II navrhované směrnice nejméně jeden vhodný nástroj pro řízení likvidity za účelem jeho možného použití v zájmu investorů alternativního investičního fondu ([5]). Navrhovaná směrnice rovněž umožňuje ve výjimečných případech dočasně pozastavit odkup nebo vyplácení podílových jednotek fondu, je-li to odůvodněné s ohledem na zájmy investorů alternativních investičních fondů ([6]). Ačkoli navrhovaná směrnice tak stanoví společný soubor volitelných nástrojů pro řízení likvidity, které mohou správci otevřených alternativních investičních fondů používat, schopnost těchto alternativních investičních fondů odolávat rizikům likvidity by byla posílena, pokud by správci měli minimálně povinnost vybrat několik, a nikoli pouze jeden z uvedených nástrojů.

2.3. Navrhovaná směrnice vyžaduje, aby Komise zahájila přezkum fungování pravidel stanovených ve směrnici AIFM do 60 měsíců od vstupu navrhované směrnice v platnost ([7]). ECB podporuje navrhovaný přezkum, zejména pokud jde o vhodnost požadavků vztahujících se na správce alternativních investičních fondů, kteří spravují fondy poskytující úvěry, vzhledem k možnému riziku pro finanční stabilitu v tomto odvětví, které zažívá trvalý růst. Navrhovaný přezkum by však měl být rozšířen tak, aby zahrnoval dva další aspekty. Zaprvé, přezkum by se měl zabývat vývojem makroobezřetnostních nástrojů k řízení rizik likvidity, zejména používáním nástrojů pro řízení likvidity ex ante k řešení nesouladu likvidity. Některé makroobezřetnostní nástroje ([8]) mohou být přizpůsobeny specifickým rizikům pro finanční stabilitu, která mohou vzniknout v odvětví alternativních investičních fondů, a mohou být zavedeny před tím, než nastane zátěžová situace. Zadruhé by se měl přezkum konkrétně zabývat tím, jak správci otevřených alternativních investičních fondů využívajících pákový efekt stanovují limity pákového efektu a jak příslušné orgány ([9]) podle směrnice AIFM uplatňují své pravomoci dohledu, pokud jde o tyto limity pákového efektu. Při posuzování aspektů správy alternativních investičních fondů v členských státech by Komise měla rovněž zvážit vývoj příslušných mezinárodních norem.

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

([4]) Viz čl. 1 bod 6 navrhované směrnice, kterým se do článku 16 směrnice AIFM vkládají nové odstavce 2a až 2h, a příloha II navrhované směrnice, kterou se doplňuje příloha V směrnice AIFM. Viz též čl. 2 bod 4 navrhované směrnice, pokud jde o odpovídající změnu směrnice 2009/65/ES.

([5]) Viz čl. 1 bod 6 navrhované směrnice (kterým se vkládá odstavec 2b do článku 16 směrnice AIFM).

([6]) Viz čl. 1 bod 6 navrhované směrnice (kterým se vkládá odstavec 2c do článku 16 směrnice AIFM).

([7]) Čl. 1 bod 21 navrhované směrnice (kterým se vkládá článek 69b do směrnice AIFM).

([8]) Jedná se o nástroje, jako je stanovení limitů pákového efektu orgánem dohledu (článek 25 směrnice AIFM, který upravuje pravomoc příslušného vnitrostátního orgánu stanovit limity pákového efektu pro alternativní investiční fond), pozastavení odkupu nebo vyplácení ve veřejném zájmu (čl. 46 odst. 2, který obsahuje pravomoc příslušného vnitrostátního orgánu pozastavit odkupy nebo vyplácení podílových jednotek ve veřejném zájmu) nebo případně jiná omezení, jako jsou kapitálové rezervy a poměry úvěru k hodnotě nemovitosti.

([9]) Viz čl. 25 odst. 3 směrnice AIFM, který se týká mimo jiné pravomoci příslušného orgánu domovského členského státu správce stanovit limity na sílu pákového efektu, který může správce při správě alternativního investičního fondu využívat.

3. *Podávání zpráv*

3.1. Navrhovaná směrnice má za cíl odstranit duplicitní požadavky na podávání zpráv, které existují v rámci právních předpisů Unie a vnitrostátních právních předpisů, včetně zejména některých statistických nařízení ECB ([10]), aby se zvýšila efektivnost a snížila administrativní zátěž pro správce ([11]). Za tímto účelem navrhovaná směrnice ukládá Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA), aby Komisi předložil zprávu o vývoji integrovaného sběru údajů pro účely dohledu, která by se mimo jiné zaměřila na omezení oblastí duplicit a nejednotnosti mezi rámci pro podávání zpráv v odvětví správy aktiv a v ostatních odvětvích finančního sektoru. Při vypracovávání této zprávy má orgán ESMA úzce spolupracovat mimo jiné s ECB ([12]).

3.2. ECB je připravena spolupracovat s orgánem ESMA při přípravě této zprávy o vývoji integrovaného sběru údajů pro účely dohledu s cílem zajistit soulad s ostatními požadavky na podávání zpráv vztahujícími se na investiční fondy. ECB však zdůrazňuje, že integrace výchozí zpravodajské infrastruktury nesmí zasahovat do pravomoci ECB přijímat statistické předpisy pro vlastní účely nebo nadále zahrnovat úplný soubor příslušných statistických zpravodajských povinností do příslušných nařízení ECB, jako jsou nařízení o shromažďování statistických údajů o držbě cenných papírů a o aktivech a pasivech investičních fondů ([13]).

4. *Přístup ESCB k podrobným údajům o sektoru alternativních investičních fondů*

4.1. ECB konstatuje, že podle čl. 25 odst. 2 směrnice AIFM jsou příslušné orgány ([14]) domovského členského státu správce povinny zajistit, aby veškeré informace získané podle článku 24 směrnice AIFM ve vztahu ke všem správcům, nad nimiž vykonávají dohled, a informace získané podle článku 7 směrnice AIFM (dále jen „údaje o jednotlivých alternativních investičních fondech“) byly sděleny příslušným orgánům jiných dotčených členských států, jakož i orgánu ESMA a ESRB, a to postupy podle článku 50 směrnice AIFM o spolupráci v oblasti dohledu. Navrhovaná směrnice však významně nemění druhy údajů o jednotlivých alternativních investičních fondech, které příslušné orgány podle článku 24 směrnice AIFM požadují od správců, nad nimiž vykonávají dohled, ani okruh dalších orgánů, kterým musí příslušné orgány tyto údaje zpřístupnit ([15]).

4.2. Navrhovaná směrnice by měla vyžadovat, aby orgán ESMA, který v současné době dostává údaje o jednotlivých alternativních investičních fondech od příslušných orgánů, tyto údaje zpřístupnil rovněž ECB a dalším příslušným centrálním bankám ESCB, aby jim umožnil plnit jejich úkoly, včetně úkolů stanovených Smlouvou, vymezovat a provádět měnovou politiku a přispívat ke stabilitě finančního systému.

4.3. Zaprvé, pokud jde o základní úkol ESCB vymezovat a provádět měnovou politiku a prvořadý cíl ESCB zajišťovat cenovou stabilitu, je třeba poznamenat, že alternativní investiční fondy zaujímají pozice na trhu s cennými papíry, zejména pokud jde o produkty s pevným výnosem ([16]). V rámci jejich investičních strategií tyto pozice často využívají pákového efektu ([17]), a to i pomocí derivátů. Tyto strategie mohou potenciálně zesílit pohyby na trzích se státními dluhopisy ([18]), a tím ovlivnit transmisi měnové politiky do ekonomiky, neboť výnosy státních dluhopisů slouží jako

([10]) Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1011/2012 ze dne 17. října 2012 o statistice držby cenných papírů (ECB/2012/24) (Úř. věst. L 305, 1.11.2012, s. 6) a nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1073/2013 ze dne 18. října 2013 o statistice aktiv a pasiv investičních fondů (ECB/2013/38) (Úř. věst. L 297, 7.11.2013, s. 73).

([11]) 16. bod odůvodnění navrhované směrnice.

([12]) 16. bod odůvodnění a čl. 1 bod 21 navrhované směrnice (kterým se vkládá článek 69b do směrnice AIFM). Viz též čl. 2 bod 5 navrhované směrnice (kterým se vkládá článek 20b do směrnice o SKIPCP).

([13]) Viz poznámka pod čarou 10 výše.

([14]) Ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. f) směrnice AIFM definuje příslušné orgány jako orgány, které jsou podle právních předpisů orgány dohledu nad správci.

([15]) Viz zejména čl. 24 odst. 2 směrnice AIFM. Ustanovení čl. 1 odst. 10 navrhované směrnice (kterým se mění článek 24 směrnice AIFM) vyžaduje, aby správci příslušným orgánům svého domovského členského státu pravidelně podávali zprávy o trzích a nástrojích, s nimiž správce obchoduje jménem alternativních investičních fondů, které spravuje. Uvedený článek ukládá orgánu ESMA, aby vypracoval návrhy regulačních technických norem, které stanoví podrobné údaje, jež mají být nahlášeny. Čl. 2 odst. 5 bod 1 navrhované směrnice (kterým se zavádí nový článek 20a směrnice o SKIPCP) je ekvivalentním ustanovením ve vztahu ke SKIPCP.

([16]) „EU alternative investment funds - 2022 statistical report“, k dispozici na internetových stránkách orgánu ESMA na adrese www.esma.europa.eu.

([17]) Čl. 4 odst. 1 písm. v) směrnice AIFM definuje „pákový efekt“ jako jakoukoli metodu, kterou správce zvyšuje expozici vůči riziku jím spravovaného alternativního investičního fondu, ať už se jedná o půjčku peněžních prostředků nebo cenných papírů, nebo pákový efekt vtělený v derivátových pozicích nebo jiný způsob.

([18]) Viz např. zpráva Rady pro finanční stabilitu s názvem „Holistic review of the March market turmoil“ z listopadu 2020 a v ní uvedená literatura https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P171120-2.pdf (strana 30 a násl.).

referenční sazba pro podmínky financování podniků a domácností. Tato interakce s měnovou politikou je obzvláště důležitá v současné době „normalizace“ měnové politiky, a to ze dvou důvodů. Prvním z nich je výše uvedený potenciál investičních strategií alternativních investičních fondů zesílit pohyby výnosů státních dluhopisů, a tím vést k nežádoucímu zpřísnění podmínek financování soukromého sektoru. Druhým důvodem je, že alternativní investiční fondy mohou rovněž sledovat investiční strategie, které zahrnují nákup určitých státních dluhopisů eurozóny a současně prodej jiných státních dluhopisů eurozóny, což může přispět k rozdílným výnosům státních dluhopisů v eurozóně. Význam těchto zesilovacích účinků na trzích se státními dluhopisy bylo možné pozorovat během pandemie COVID-19 ([19]) a lze očekávat, že se zvýší, jelikož odvětví alternativních investičních fondů i nadále roste ([20]). Alternativní investiční fondy rovněž stále více přispívají k financování reálné ekonomiky, neboť jsou významnými investory do cenných papírů emitovaných podniky. V tomto ohledu přezkum strategie ECB ([21]) konstatoval, že vyvíjející se finanční struktury, např. růst finančního zprostředkování prostřednictvím nebankovního sektoru, mění transmisi měnové politiky.

4.4. Zadruhé, přístup k údajům o jednotlivých alternativních investičních fondech by centrálním bankám ESCB umožnil účinně plnit úkol přispívat ke stabilitě finančního systému. Rizika pro finanční stabilitu, která představují alternativní investiční fondy, se projevila během nedávných turbulencí na trhu v březnu 2020, kdy mnoho alternativních investičních fondů čelilo akutnímu nedostatku likvidity v důsledku významných odlivů a obtíží při prodeji aktiv na trzích s malým nebo žádným sekundárním obchodováním. Alternativní investiční fondy na tento tlak na likviditu reagovaly rozsáhlým prodejem aktiv a hromaděním hotovosti a mnohé z nich dokonce pozastavily vyplácení. Toto chování alternativních investičních fondů zvýšilo tlak na ocenění aktiv a tržní likviditu, což přispělo ke zpřísnění podmínek financování v reálné ekonomice, k jehož zmírnění nakonec došlo až poté, co centrální banky přijaly mimořádná opatření ([22]). Události z března 2020 ukazují, jak jsou prvořadý cíl ESCB udržovat cenovou stabilitu a jeho úkol přispívat k finanční stabilitě provázány, kdy jeden je předpokladem pro plnění druhého. Jak je uvedeno v přezkumu strategie ECB, vzhledem k rizikům pro cenovou stabilitu, která vyplývají z finančních krizí, existuje pádný koncepční argument pro to, aby ECB při svých měnověpolitických úvahách zohlednila hlediska finanční stability ([23]).

4.5. Je třeba poznamenat, že ESCB již má přístup k různým souborům údajů o nebankovních subjektech, které jsou shromažďovány příslušnými orgány a registry obchodních údajů podle nařízení Unie ([24]), čímž se uznává, že ESCB potřebuje přístup k těmto souborům údajů pro účely plnění svých mandátů v oblasti měnové politiky a finanční stability. Podle názoru ECB jsou taková legislativní řešení – kdy více orgánů má přístup ke stejným souborům údajů – efektivní pro sdílení údajů mezi příslušnými orgány, neboť zamezují duplicitním požadavkům na vykazování, snižují náklady na shromažďování údajů a usnadňují kontroly kvality údajů. Rovněž podporují spolupráci mezi orgány, což zase usnadňuje plnění jejich příslušných mandátů. Soubory údajů vykazované podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2365 ([25]) (dále jen „nařízení o obchodech zajišťujících financování“) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ([26]) (dále jen „nařízení o infrastruktuře evropských trhů“ nebo „EMIR“) navíc zaznamenávají jednotlivé transakce s deriváty a zajištěné finanční transakce; jedná se o transakce prováděné na trzích, na nichž jsou alternativní investiční fondy významnými aktéry. Za účelem pochopení rizikových charakteristik jednotlivých alternativních investičních fondů (např. pákový efekt, nesoulad likvidity, vzájemná propojenost a investorská základna) a míry, v jaké tyto charakteristiky (a jejich různorodost) určují činnost alternativních investičních fondů na výše uvedených trzích, musí být všechny příslušné orgány schopny kombinovat informace

([19]) Viz zpráva Rady pro finanční stabilitu uvedená v poznámce pod čarou 18.

([20]) Měřeno např. podle hodnoty spravovaných aktiv – viz zpráva orgánu ESMA uvedená v poznámce pod čarou 16. Viz též strany 4 až 5 publikace ECB Occasional Paper Series, „Non-bank financial intermediation in the euro area: implications for monetary policy transmission and key vulnerabilities“, prosinec 2021, k dispozici na internetových stránkách ECB na adrese www.ecb.europa.eu.

([21]) Viz přezkum strategie ECB pro rok 2022, k dispozici na adrese: https://www.ecb.europa.eu/home/search/review/html/ecb.strategyreview_monpol_strategy_overview.en.html.

([22]) Viz např. oddíl 5.2 publikace ECB Financial Stability Review z května 2021, k dispozici na internetových stránkách ECB na adrese www.ecb.europa.eu.

([23]) Viz přezkum strategie ECB pro rok 2022; viz též publikace ECB Financial Stability Review, listopad 2021, rámeček s názvem „The role of financial stability in the ECB's new monetary policy strategy“.

([24]) Viz čl. 81 odst. 3 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1); a čl. 12 odst. 2 písm. f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/2365 ze dne 25. listopadu 2015 o transparentnosti obchodů zajišťujících financování a opětovného použití a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 1).

([25]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/2365 ze dne 25. listopadu 2015 o transparentnosti obchodů zajišťujících financování a opětovného použití a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 1).

([26]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

o finančních transakcích s rozvahami významných účastníků trhu. Rostoucí přítomnost a činnost alternativních investičních fondů na těchto trzích má stále větší dopad na transmisní mechanismus měnové politiky a na rizika pro finanční stabilitu, které musí ESCB hodnotit, aby mohl účinně plnit svůj prvořadý cíl udržovat cenovou stabilitu a svůj úkol přispívat k finanční stabilitě.

4.6. Jelikož ECB nemá vlastní přístup k údajům o jednotlivých alternativních investičních fondech, spoléhá v současné době na komerční zdroje, které poskytují nákladné, neúplné a netransparentní údaje. Na rozdíl od povinné povahy vykazování údajů podle regulačního rámce se mohou alternativní investiční fondy samy rozhodnout, zda budou vykazovat informace pro účely jejich zahrnutí do komerčních souborů údajů, což ESCB poskytuje neúplný a potenciálně zkreslený pohled na trh. Výsledkem jsou méně informovaná rozhodnutí v oblasti měnové politiky a hodnocení finanční stability. Kontroly kvality komerčních souborů údajů jsou navíc obtížné. ECB by v zásadě mohla změnit vlastní příslušná nařízení týkající se statistického výkaznictví ([27]) tak, aby shromažďovala stejné nebo velmi podobné údaje, jaké jsou shromažďovány podle směrnice AIFM. To by však bylo v rozporu s cílem navrhované směrnice odstranit duplicitní požadavky na podávání zpráv, které existují podle právních předpisů Unie a vnitrostátních právních předpisů ([28]). Je třeba rovněž poznamenat, že ECB je při plnění svého úkolu v oblasti shromažďování statistických informací podle článku 5.1 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky povinna dodržovat určité zásady, mezi něž patří minimalizace zátěže pro zpravodajské jednotky ([29]). Kromě nákladů pro zpravodajské jednotky by duplicitní zpravodajská povinnost ve vztahu k některým druhům údajů, které nejsou zahrnuty do stávající statistické zpravodajské povinnosti, rovněž vedla ke značným nákladům pro centrální banky ESCB a ECB. Na druhé straně by náklady ECB na přístup k údajům shromažďovaným podle směrnice AIFM byly v praxi podstatně nižší, neboť tyto údaje jsou již nyní k dispozici v databázích a systémech ECB v důsledku statistické a jiné podpory, kterou ECB poskytuje ESRB, ([30]) ačkoli zaměstnanci ECB a centrálních bank ESCB nemají k těmto údajům přístup ([31]).

Konkrétní pozměňovací návrhy k těm ustanovením navrhované směrnice, která ECB doporučuje změnit, jsou uvedeny v samostatném technickém pracovním dokumentu včetně příslušného odůvodnění. Technický pracovní dokument je k dispozici v anglickém jazyce na internetových stránkách EUR-Lex.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 9. srpna 2022.

*Prezidentka ECB*
Christine LAGARDE

([27]) Jedná se zejména o nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1011/2012 ze dne 17. října 2012 o statistice držby cenných papírů (ECB/2012/24) (Úř. věst. L 305, 1.11.2012, s. 6) a nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1073/2013 ze dne 18. října 2013 o statistice aktiv a pasiv investičních fondů (ECB/2013/38) (Úř. věst. L 297, 7.11.2013, s. 73).

([28]) ECB zkoumá, jak by nařízení ECB mohla lépe uspokojit potřeby ECB týkající se údajů v této oblasti, aniž by to vedlo k dodatečné zpravodajské zátěži pro správce.

([29]) Článek 3a nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou (Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8).

([30]) Viz 10. bod odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1).

([31]) Tj. údaje nejsou ECB k dispozici pro jiné účely, než je omezený účel statistické podpory ESRB.